

Леонід Кисельов. Над кївськими зошитами. – К.: Ярославів Вал, 2013. – 720 с.: іл.

Леонід Кисельов... Великий поет другої половини складного, суперечливого, трагічного століття... Народився 1946 р., пішов із життя 1968-го. Такими назавжди молодими в історії літератури лишилися М. Лермонтов, І. Такубоку... Український поет, якому притаманний пошук найінтимнішого, найсправедливішого й найвідвертішого в людській душі. Пошук, що торує шлях крізь вишукану поезію, спочатку російсько-, згодом україномовну, лейтмотивом прочитується у прозових творах. Сум та жарт, мудре споглядання та мужній виклик (власній долі також, адже він від початку знав про свою невиліковну хворобу), трагічне світовідчуття та незлобива іронія, жорсткий сарказм та глибинна філософська оцінка людської екзистенції визначають художнє поле віршів поета.

Найповніша палітра його творчості простежується у щойно опублікованій книжці. Поруч – ще одна постать, Сергій Кисельов (1954-2006), молодший брат Леоніда, відомий журналіст, упорядник і, власне, “літературний батько” цього унікального видання. Адже до книжки увійшли не лише вірші Л. Кисельова, серед яких чимало таких, що друкуються вперше, а і його оповідання, листи до друзів, світлини з сімейного архіву. Упорядник здійснив титанічну неоднорідну працю, готуючи до друку коментарі, біобібліографічні довідки щодо кожної згадуваної в тексті постаті, кожного епізоду, до тієї чи тієї міри пов’язаних з життям брата, і створив найповнішу на сьогодні хроніку життя та непересічної творчості поета. Саме в цій частині книги означено коло близьких до родини Кисельових людей: відомі журналісти Г. Кіпніс та Б. Гопнік, академік Д. Затонський, письменники Г. Снегірьов, Ю. Щербак, Л. Герасимчук, художник В. Селібер, поет та музикознавець Р. Немировський та ін. Недарма в підзаголовку до книжки зазначено: “вірші, проза, переклади, нотатки, листи, фото”. А як епіграф – висока оцінка творчості поета В. Стусом.

Книжка структурована з розділів під оригінальною назвою “Зошити”. Їх дванадцять. У кожному згруповано певний поетичний, прозаїчний, есеїстичний чи епістолярний матеріал відповідно до хронології написання. Тут і поезії російською та українською мовами, переклади, поезія у прозі, проза, статті, переклади прози та статей, записники, листи. До збірника також увійшли переклади поезій Леоніда Кисельова Н. Котенко, І. Качуровського, А. Вовка, В. Вісенте-Ріваса, І. Бабич, О. Маслюка, Р. Заславського. І особливий, “Зошит дванадцятий”, де вперше подані оповідання й спогади матері Леоніда та Сергія – Зої Юхимівни Генкіної “про тих, хто не повернувся – про тих, кого я пам’ятаю”.

І, звичайно, у цій розмові з читачем про Л. Кисельова чи не найчастіше згадується ім’я письменника Володимира Кисельова (романи “Дівочка и птицелет”, “Веселый роман”, “Воры в доме”), люблячого батька, суворого вчителя та найпершого читача віршів Леоніда.

Отже, видання “Леонід Кисельов. Над кївськими зошитами” в широкому спектрі вміщених у ньому матеріалів – це свого роду сага про кївську родину інтелектуалів високого ґатунку, в атмосфері якої сформувався поет Леонід Кисельов. Більшість з тих, про кого тут згадано, уже пішли в небуття. І тому ця книжка – ще одна зустріч з ними – своїми сторінками поєднує наші серця, залишає по собі світлий сум, світлий спогад...

Наталія Овчаренко

Наші
презентації